Karel Vítězslav Mašek

Malíř, architekt, ilustrátor a také vysokoškolský pedagog Karel Vítězslav Mašek (1865–1927) vycházel ve své tvorbě ze symbolismu i secese a ve své době byla jeho popularita srovnatelná s Alfonsem Muchou.

Po přípravném studiu na pražské akademii odjel do Mnichova, kde v letech 1884–1886 působil v ateliéru u Johanna Caspara Hertericha, Sándora (Alexandera) von Wagnera a pražského rodáka Gabriela von Maxe;

Jako mnoho jeho současníků se i on zapojil do činnosti mnichovského spolku slovanských studentů Škréta. V prvním období své tvorby vyhledával předměty národopisné povahy, k nimž přispěla inspirace a zážitky z toulek po Domažlicku a Slovensku. V roce 1887 odešel spolu s Alfonsem Muchou a Františkem Dvořákem do Paříže, kde studoval na Julianově akademii. Zde se také blíže seznámil s technikou pointilismu (ta byla blízká i Janu Vochočovi), kterou pak využíval v některých svých dílech.

Po návratu do Prahy byl od roku 1890 členem Krasoumné jednoty, působil také jako profesor dekorativní malby na Uměleckoprůmyslové škole v Praze. Věnoval se i architektuře a urbanismu - roce 1901 si navrhl vlastní vilu, a to včetně interiéru. Jeho další tvorba se vyvíjela převážně dekorativním směrem, jako příklad uveďme sérii opon divadla v Kolíně, Plzni, Náchodě a Turčianském Sv. Martině. Z maleb patří ke známějším monumentální Pobití Sasíků pod Hrubou Skálou z roku 1895; Mašek byl jedním ze spoluautorů pod vedením Mikoláše Alše.

Významná část Maškova díla skončila v sutinách domu, který byl zničen při náletu na Prahu v únoru 1945.